

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 11 lipca 2019 r. – RQ/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Sprawa C-533/19)

(2019/C 372/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RQ.

Strona pozwana: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Pytania prejudycjalne

Tutejszy sąd pyta Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej o to, czy zgodna z art. 12 [dyrektywy] Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽¹⁾ oraz między innymi z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2017 r. (sprawa C-636/16 ⁽²⁾) i z dnia 8 grudnia 2011 r. (sprawa C-371/08 ⁽³⁾), jest wykładnia sformułowana w wyrokach hiszpańskiego Tribunal Supremo (sądu najwyższego) nr 191/2019 z dnia 19 lutego 2019 r., wydanego w związku ze skargą kasacyjną 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), i nr 257/2019 z dnia 27 lutego 2019 r., wydanego w związku ze skargą kasacyjną 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), zgodnie z którą możliwe jest w oparciu o interpretację dyrektywy 2001/40/WE ⁽⁴⁾ stwierdzenie, że każdy obywatel państwa trzeciego posiadający zezwolenie na pobyt długoterminowy, który popełnił przestępstwo podlegające karze pozbawienia wolności na okres co najmniej jednego roku, może i powinien być „automatycznie” wydalony, tzn. [bez] konieczności dokonania oceny jego sytuacji osobistej, rodzinnej, społecznej lub sytuacji związanej z zatrudnieniem

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 16, s. 44.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 7 grudnia 2017 r. López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Wyrok z dnia 8 grudnia 2011 r. Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady nr 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz.U. 2001, L 149, s. 34).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 11 lipca 2019 r. – SR/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Sprawa C-534/19)

(2019/C 372/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SR

Strona pozwana: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Pytania prejudycjalne

Tutejszy sąd pyta Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej o to, czy zgodna z art. 12 [dyrektywy] Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽¹⁾ oraz między innymi z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2017 r. (sprawa C-636/16 ⁽²⁾) i z dnia 8 grudnia 2011 r. (sprawa C-371/08 ⁽³⁾), jest wykładnia sformułowana w wyrokach hiszpańskiego Tribunal Supremo (sądu najwyższego) nr 191/2019 z dnia 19 lutego 2019 r., wydanego w związku ze skargą kasacyjną 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), i nr 257/2019 z dnia 27 lutego 2019 r., wydanego w związku ze skargą kasacyjną 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), zgodnie z którą możliwe jest w oparciu o interpretację dyrektywy 2001/40/WE ⁽⁴⁾ stwierdzenie, że każdy obywatel państwa trzeciego posiadający zezwolenie na pobyt długoterminowy, który popełnił przestępstwo podlegające karze pozbawienia wolności na okres co najmniej jednego roku, może i powinien być „automatycznie” wydany, tzn. [bez] konieczności dokonania oceny jego sytuacji osobistej, rodzinnej, społecznej lub sytuacji związanej z zatrudnieniem

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 16, s. 44.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 7 grudnia 2017 r. López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Wyrok z dnia 8 grudnia 2011 r. Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady nr 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz.U. 2001, L 149, s. 34).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 15 lipca 2019 r. – CY, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”/Inspecția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

(Sprawa C-547/19)

(2019/C 372/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CY, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”

Strona przeciwna: Inspecția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

Pytania prejudycjalne

Czy wykładni art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 19 ust. 1 tego traktatu oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie interwencji sądu konstytucyjnego (organu, który zgodnie z prawem krajowym nie jest instytucją sądowniczą) w kwestii sposobu interpretacji i zastosowania przez sąd najwyższy aktów podkonstytucyjnych przy tworzeniu składów orzekających?